

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 1076 /DPST
DATA 10.05.2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SECIUNTEA I
299 19.05.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 114/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 265/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului*”, inițiată de 7 deputați – PD-L, PNL (Bp. 23/2011).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția mediului, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, **alin. (1¹)**, cu următorul cuprins:

„(1¹) Schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, este permisă în cazul în care proprietari asupra terenurilor sunt persoane fizice, dacă înainte de politica de expropriere abuzivă terenul avea destinația de „loc de casă”, pe acesta fiind edificată și o construcție care ulterior a fost demolată, lucru care a determinat schimbarea categoriei de folosință a terenului”.

II. Observații

1. Din analiza inițiativei legislative rezultă că prin soluțiile propuse se încalcă prevederile art. 35 din *Constituția României, republicată*, referitoare la dreptul la mediu sănătos, principiu fundamental avut în vedere de către legiuitor la momentul instituirii reglementărilor în materie în vigoare.

Astfel, potrivit art. 7 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005*, „*schimbarea destinației terenurilor amenajate ca spații verzi și/sau prevăzute ca atare în documentațiile de urbanism, reducerea suprafețelor acestora ori strămutarea lor este interzisă, indiferent de regimul juridic al acestora*”. Rațiunea acestei reglementări se întemeiază pe o justificare socială și morală, având în vedere că respectarea riguroasă a acestor norme reprezintă un obiectiv major, respectiv protejarea mediului înconjurător, deci și a spațiului verde existent, acest fapt având o legătură directă cu nivelul de sănătate publică, ceea ce constituie o valoare de interes național.

De asemenea, precizăm că rațiunea instituirii interdicției menționate a fost determinată de degradarea spațiilor verzi de pe teritoriul localităților din România, cauzată de distrugerea acestora ca urmare a dezvoltării activităților economice și sociale, precum și de necesitatea îmbunătățirii factorilor de mediu și a calității vieții prin creșterea suprafețelor de spații verzi din localități, al protejării și gestionării durabile a acestora, precum și al creșterii standardelor de viață ale locuitorilor.

Urmare a evoluției orașelor în ultima jumătate de secol, numeroase terenuri ce fac obiectul de reglementare al inițiativei legislative și-au schimbat destinația, devenind parcuri, spații cu funcțiuni de transport sau spații verzi aferente blocurilor de locuințe. Astfel, introducerea reglementării propuse de inițiatori creează posibilitatea ca, pe un teren amplasat în mijlocul unui parc sau în spațiul dintre două blocuri de locuințe să fie permisă construirea unei locuințe. O astfel de construcție, luată ca posibilitate, contravine unui număr foarte mare de reglementări în vigoare, aducând atingere normelor de sănătate publică, de urbanism și calitatea vieții.

2. Totodată, semnalăm faptul că aplicarea unei astfel de soluții legislative ar determina modificarea, la nivelul unității administrativ-teritoriale, a documentațiilor de urbanism deja adoptate, respectiv a Planurilor Urbanistice Generale, în special în ceea ce privește reglementările pe termen scurt cu privire la modul de utilizare a terenurilor din intravilan

sau prevederile pe termen mediu și lung cu privire la evoluția în perspectivă a localității, direcțiile de dezvoltare funcțională a teritoriului etc.

3. Propunerea legislativă nu respectă prevederile *Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*. Astfel, ținând cont de prevederile art. 62 din actul normativ menționat, care prevede că „dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta. Intervențiile ulterioare de modificare sau de completare a acestora trebuie raportate tot la actul de bază”, menționăm că propunerea legislativă ar fi trebuit să vizeze dispozițiile art. 71 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005*.

Mai mult decât atât, ținând cont de faptul că soluția legislativă propusă cuprinde o normă diferită în raport cu reglementarea-cadru în materie, aceasta din urmă păstrându-și caracterul său general obligatoriu pentru toate celelalte cazuri, ar fi trebuit să se țină cont de prevederile art. 63 din *Legea nr. 24/2000*, potrivit căruia se utilizează sintagma „(...) *prin derogare de la...*”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului